

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lutego 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku S. C. z dnia 16 stycznia 2020 roku, odmówił mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na wymagane 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych wnioskodawca udowodnił 37 lat, 2 miesiące i 1 dzień okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 12 dni okresów nieskładkowych. Łącznie 37 lat, 10 miesięcy i 13 dni.

Ponadto, że do stażu ubezpieczeniowego skarżącego nie zaliczono:

1. okresu zatrudnienia od 06.02.1992 r. do 31.10.1992 r., ponieważ dokumenty znajdujące się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych nie potwierdzają zatrudnienia w P.P.H. (...) s.c. w powyższym okresie, spółka zatrudniała pracowników dopiero od 01.07.1993 r.
2. okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej, ponieważ nie przedłożył Pan książeczki wojskowej lub zaświadczenia z Wojskowej Komendy Uzupełnień. Ewentualne uwzględnienie okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej pozostaje bez wpływu na prawo do świadczenia.

(decyzja – k. 22-22 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 17 marca 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po ponownym rozpatrzeniu wniosku S. C. z dnia 16 stycznia 2020 roku, w oparciu o nowe dowody dołączone do odwołania do sądu, odmówił mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na wymagane 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych skarżący udowodnił: okresów składkowych 39 lat, 1 miesiąc, 8 dni, okresów nieskładkowych 8 miesięcy, 12 dni. Łącznie 39 lat, 9 miesięcy, 20 dni. Do stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy nie uwzględniono okresu od 06.02.1992 r. do 31.10.1992 r., ponieważ dokumenty znajdujące się w ZUS nie potwierdzają zatrudnienia skarżącego w tym okresie w P.P.H. (...) S.C., spółka zatrudniała pracowników dopiero od 01.07.1993 r.

(decyzja – k. 26-26 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołania od w/w decyzji wniósł S. C. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika zaskarżając je w całości i zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonej decyzji, mający istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez zaniechanie ustalenia, że ubezpieczony odbywał w okresie od dnia 25 kwietnia 1983 roku do dnia 1 kwietnia 1985 roku zasadniczą służbę wojskową, pomimo że okoliczność ta wynika z nowego dowodu z dokumentu w postaci zaświadczenia Wojskowej Komendy Uzupełnień w S. z dnia 12 lutego 2020 roku. Opisana wadliwość skutkowałą w pierw niezałączeniem na poczet okresu uprawniającego do emerytury dodatkowego 1 (jednego) roku 11 (jedenastu) miesięcy i 6 (sześciu) dni, a w konsekwencji wydaniem wobec ubezpieczonego decyzji negatywnej;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonej decyzji, mający istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez błędne przyjęcie, iż ubezpieczony S. C. nie był w okresie od dnia 6 lutego do dnia 31 października 1992 roku zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) spółka cywilna z siedzibą w Ł., w sytuacji gdy okoliczność ta udowodniona została za pomocą obiektywnego dowodu z dokumentu w postaci świadectwa pracy datowanego na dzień 31 października 1992 roku, z którego wprost wynika, że w zakreślonych wyżej ramach czasowych wymieniony ubezpieczony świadczył pracę w tym przedsiębiorstwie na pełny etat na stanowisku sprzedawcy. Uchybienie to skutkowało niewliczeniem do okresu uprawniającego ubezpieczonego do emerytury dodatkowych, dalszych 8 (ośmiu) miesięcy i 25 (dwudziestu pięciu) dni, co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia o odmowie przyznania świadczenia przedemerytalnego;
3. z ostrożności procesowej, naruszenia prawa materialnego, tj. art. 2 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U.2019.2173 t.j.), poprzez ich błędną wykładnię polegającą

na przyjęciu, że do okresu uprawniającego ubezpieczonego do emerytury nie zalicza się okresów zatrudnienia, za które pracodawca nie opłacał należnych składek na ubezpieczenie społeczne, pomimo istniejącego w tym zakresie obowiązku ich uiszczania, w sytuacji gdy prawidłowa interpretacja tej regulacji w świetle aktualnej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego i sądów powszechnych z obszaru apelacji (...) wskazuje, iż okresy takie należy uwzględnić i że pracownik nie może ponosić ewentualnych ujemnych konsekwencji zaniedbań pracodawcy;

W związku z powyższym wnioskodawca wniósł o uwzględnienie odwołań i zmianę zaskarżonych decyzji w całości poprzez przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego S. C. zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

Tym samym w świetle przedstawionych okoliczności, przy prawidłowym obliczeniu okresu uprawniającego do emerytury, organ rentowy winien dojść do konstatacji, że ubezpieczony spełnił 40 letni wymóg stażowy (składkowy) zadekretowany w art. 2 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych i co za tym idzie, że uzyskał on prawo do świadczenia przedemerytalnego.

(odwołanie – k. 3-4 verte, k. 3-4 verte w aktach VIII U 1378/20 załączonych do sprawy)

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. Jednocześnie wskazano, że do stażu wnioskodawcy zaliczony został okres służby wojskowej na podstawie dołączonego do odwołania zaświadczenia z (...).

(odpowiedź na odwołanie – k. 10-10 verte, k. 9-9 verte w aktach VIII U 1378/20 załączonych do sprawy)

Zarządzeniem z dnia 17 lipca 2020 roku, na podstawie art. 219 k.p.c. połączono sprawę o sygn. akt VIII U 1378/20 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VIII U 818/20

(zarządzenie – k. 12 w aktach VIII U 1378/20 załączonych do sprawy)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. C. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

W dniu 16 stycznia 2020 roku skarżący złożył do ZUS wnioski o świadczenie przedemerytalne.

(wniosek – k. 1-2 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Organ rentowy uznał za udowodnione następujące okresy składkowe i nieskładkowe: od dnia 2 października 1978 roku do dnia 1 kwietnia 1985 roku, od dnia 30 kwietnia 1985 roku do dnia 29 czerwca 1985 roku, od dnia 9 lipca 1985 roku do dnia 31 grudnia 1991 roku, od dnia 2 listopada 1992 roku do dnia 30 września 2018 roku, od dnia 26 lutego 2002 roku do dnia 9 listopada 2002 roku, od dnia 3 października 2018 roku do dnia 30 czerwca 2019 roku. Łącznie 39 lat, 9 miesięcy, 20 dni (przy uwzględnieniu okresu zasadniczej służby wojskowej od dnia 25 kwietnia 1983 roku do dnia 1 kwietnia 1985 roku).

(zaświadczenie – k. 6, dane o okresach zatrudnienia – k. 25-25 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Wnioskodawca w okresie od dnia 6 lutego 1992 roku do dnia 31 października 1992 roku zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- Handlowym (...) Spółka Cywilna w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na ostatnio zajmowanym stanowisku sprzedawca za wynagrodzeniem w wysokości 1870 złotych.

(świadczenie pracy – k. 7-7 verte, legitymacja ubezpieczeniowa – k. 37, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 17 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:07:46 – 00:08:31 – płyta CD - k. 39 w związku z e-protokół z rozprawy 00:02:21- 00:04:25)

Skarżący zarejestrowany był w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. jako osoba bezrobotna w okresie od dnia 3 października 2018 roku do dnia 31 października 2018 roku, a od dnia 1 lipca 2019 roku pozostaje nadal zarejestrowany. Odwołujący pobierał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od dnia 3 października 2018 roku do dnia 31 października 2018 roku, od dnia 1 lipca 2019 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku, a od dnia 1 stycznia 2020 roku pobiera nadal.

(zaświadczenie – k. 7 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, w postaci dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach ZUS, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała i na podstawie zeznań wnioskodawcy. Zeznania te Sąd ocenił jako wiarygodne, gdyż są konsekwentne, spójne ze sobą oraz pozostałym materiałem znajdującym się w aktach sprawy. Dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1725), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2020 r. poz. 1409), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568, 695, 875 i 1291), zwanej dalej „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych”, i za ten okres opłacała składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4a) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 111), lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz.U. z 2020 r. poz. 1297), pobieranych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, jeżeli utrata prawa do nich była spowodowana śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana, i do dnia, w którym ustało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z ust. 2 art. 2 ustawy, za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zaś ust. 3 art. 2 stanowi, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Do okresu 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3, wlicza się:

1) okresy, za które, zgodnie z art. 75 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia, prawo do zasiłku dla bezrobotnych nie przysługiwało;

2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie; w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 180-dniowego okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. (ust. 5 art. 2)

Osoba ubiegająca się o prawo do świadczenia przedemerytalnego musi spełniać łącznie przesłanki wymienione w art. 2 ust. 1 i wymienione w ust. 3 art. 2.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy stał na stanowisku, że wnioskodawca na wymagane 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych udowodnił łącznie 39 lat, 9 miesięcy i 20 dni. Okolicznością sporną w niniejszej sprawie był okres zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 6 lutego 1992 roku do dnia 31 października 1992 roku w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- Handlowym (...) Spółka Cywilna w Ł..

Świadczenie przedemerytalne jest świadczeniem o charakterze wyjątkowym, przysługującym ubezpieczonym o długim stażu ubezpieczeniowym, którzy z przyczyn od siebie niezależnych utracili źródło dochodu, a ze względu na wiek nie mogą jeszcze uzyskać prawa do emerytury. Jego funkcja ma charakter socjalny. Warunki do przyznania świadczenia przedemerytalnego powinny być interpretowane ściśle, a dla uzyskania prawa do świadczenia konieczne

jest łączne spełnienie wszystkich warunków wymienionych w ustawie. Oznacza to, że niezachowanie jednego z nich niweczy prawo do świadczenia przedemerytalnego.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca S. C. w okresie od dnia 6 lutego 1992 roku do dnia 31 października 1992 roku zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- Handlowym (...) Spółka Cywilna w Ł.. Okoliczność tę potwierdza świadectwo pracy, z którego wprost wynika że wnioskodawca świadczył pracę na rzecz w/w przedsiębiorstwa we wskazanym okresie, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku sprzedawcy za wynagrodzeniem 1870 złotych. Wskazać należy także, że w toku procesu skarżący przedstawił celem udowodnienia wskazanej okoliczności kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej potwierdzonej za zgodność z oryginałem zawierającej wpis dotyczący daty rozpoczęcia i zakończenia przez niego pracy (z odniesieniem do konkretnych dni, miesięcy i lat) w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- Handlowym (...) Spółce Cywilnej w Ł., rodzaju wykonywanej pracy i wysokością osiąganego zarobku.

Okoliczność nieopłacenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia czy nawet niezgłoszenia pracowników do ubezpieczenia przez płatnika składek nie może negatywnie wpływać na uprawnienia pracownika, który nie miał wpływu na postępowanie swojego pracodawcy. Organ rentowy może w tym zakresie wydawać stosowne decyzje i domagać się uiszczenia brakujących składek. Tytułem do podlegania obowiązkowi ubezpieczeń społecznych jest jedynie pozostawanie w stosunku pracy.

„Nie do zaakceptowania byłoby bowiem przyjęcie stanowiska, że nie jest okresem ubezpieczenia w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 w związku z ustawy o emeryturach i rentach z FUS okres obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym z uwagi na fakt nieopłacenia składek przez płatnika z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego. Oznaczałoby to bowiem nieuzasadnione przeniesienie na ubezpieczonych ryzyka nierzetelnych lub niezgodnych z prawem działań płatników oraz stałoby w sprzeczności z zasadą automatyzmu ubezpieczeniowego, której istota sprowadza się do powstawania stosunków prawnych ubezpieczeń społecznych od chwili wystąpienia tytułu ubezpieczenia (por. K. Antonow (w:) Emerytury i renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Emerytury pomostowe. Okresowe emerytury kapitałowe. Komentarz, LEX 2014, komentarz do art. 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz D. Wajda (w:) B. Gudowska, J. Strusińska-Żukowska (red.), Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, Warszawa 2011, s. 582-583).”

Podobne stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2018 r. II UK 151/17, w którym stwierdził, iż „Przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy składkowe uwzględnia się jako okresy ubezpieczenia, bez względu na to, czy płatnik niebędący ubezpieczonym opłacił należne za niego składki, ponieważ przy weryfikacji okresów uwzględnianych do ustalenia prawa i wysokości emerytury lub renty nie uwzględnia się okresów, za które nie zostały opłacone składki tylko, gdy płatnik składek zobowiązany do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub osób współpracujących z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność nie opłacił składek na takie ubezpieczenia społeczne.”

W ocenie Sądu w niniejszym postępowaniu wnioskodawca wykazał, że posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 40 lat dla mężczyzn, o którym mowa w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Spełnione również zostały przesłanki określone w ust. 3 art. 2 ustawy wskazanej ustawy.

Reasumując należy wskazać, że wnioskodawca spełnił wszystkie wymogi ustawowe dotyczące uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W zakresie daty przyznania świadczenia, Sąd oparł się na przepisie art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, z którego wynika, że prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3 i 4.

Skarżący złożył wniosek w dniu 16 stycznia 2020 roku, a zatem świadczenie przysługuje mu od dnia 17 stycznia 2020 roku.

Wobec powyższego należało zmienić zaskarżone decyzje, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie 1 sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził w punkcie 2 sentencji wyroku od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz wnioskodawcy kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) mając na uwadze, iż odwołania w niniejszej sprawie zostały złożone od dwóch decyzji ZUS z dnia 4 lutego 2020 roku oraz z dnia 17 marca 2020 roku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z aktami rentowymi.

2 II 2021 roku.